

Arrest

nr. 266 211 van 24 december 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
vertegenwoordigd door zijn voogd

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je bent een Irakese staatsburger van Arabische origine en een soennitische moslim, afkomstig uit de Iraakse hoofdstad Bagdad. U bent minderjarig.

Jouw vader was tijdens het regime van Saddam Hussen werkzaam als officier bij de militaire inlichtingendienst. Na de val van het regime in 2003, werd jouw vader opgenomen in het nieuwe Iraakse leger maar hij verloor wel zijn verworven rang. Na je geboorte in 2004 woonde je nog een jaar in Bayaa met jouw familie. Later verhuisden jullie naar Dora in Jamayaat Khair Allah.

Je bent de jongste van vier kinderen en een nakomertje gezien jouw oudste broer 16 jaar ouder is. Je volgde onderwijs in uw wijk. Jouw oudste broer I. is getrouwd en woont met zijn gezin in Dora waar hij werkzaam is als advocaat. Broer A. woont nog bij jouw ouders en werkt als cameraman voor een tv-zender.

Eind 2015-begin 2016 reisde je samen met jouw ouders en broer A. naar Finland. Jouw ouders dienden er een verzoek om internationale bescherming in. Jullie verbleven er gedurende een jaar. Jouw oudste broer I. ondervond evenwel financiële problemen in Irak, waarop jouw vader besloot terug te keren naar Irak. Broer Ahmed keerde niet met jou en jouw ouders terug naar Irak maar bleef achter in Finland.

Jouw broer N. verliet Irak eveneens in 2015. Hij diende in oktober 2015 voor het eerst een verzoek om internationale bescherming in (X: X). In zijn hoofdte werd in oktober 2017 een beslissing tot Weigering van de Vluchtelingenstatus en Weigering van de Subsidiaire Beschermingsstatus genomen. Een volgend verzoek in juli 2017 werd niet in overweging genomen door het CGVS. Van een derde verzoek om internationale bescherming in juli 2018 deed jouw broer afstand.

In 2018 leerde je M. X kennen. Jullie volgden samen les op school en wisselden sociale mediagegevens uit. Jullie werden verliefd en kregen een relatie. Jullie zagen elkaar tijdens de lessen in de ochtend en als jullie samen onderweg waren naar school. Tijdens jullie relatie zouden jullie in het huis van M., toen haar ouders niet aanwezig waren, met elkaar naar bed zijn geweest. Op een dag zou M.'s vader jou en M. samen hebben gezien op straat. Hierop zou hij naar jullie zijn toegestapt en jou hebben geslagen. Je kon evenwel ontsnappen en rende naar huis. Je kroop in bed in de hoop dat alles zou overwaaien. Jouw vader maakte je enkele uren later wakker en vroeg om uitleg nadat hij was geïnformeerd door een buurtbewoner die de scène had gadegeslagen. Je vertelde jouw vader over wat er die dag was gebeurd. Nog diezelfde avond verliet je jouw ouderlijke woning en dook je onder bij een tante in Dora in wijk as-Surayeen. Nog diezelfde avond kwam de familie van M. verhaal halen bij uw vader en vroegen ze naar jou. De boodschap was dat als jij je niet zou melden, er problemen zouden ontstaan. Een week later werd jullie huis bestookt met een geluidsgranaat en de achterzijde geraakt met een brandbom. Hierop verliet jouw familie het huis. Ze vonden onderdak in een huurappartement in de wijk. Jouw vader stapte naar de politie, er werd een proces-verbaal opgesteld, maar nadat ze vernamen waarover de twist ging nam de politie afstand en gaven ze aan dat het conflict moest worden opgelost via stammenbemiddeling. Twee weken na dat incident, omstreeks 2 november 2018, verliet je Irak vanuit de internationale luchthaven van Bagdad. Je verliet Irak met jouw eigen paspoort. Je reisde samen met je neef H. M., de zoon van jouw tante langs vaderskant. Jullie reisden samen naar Griekenland. In Griekenland werd jouw voornemen geregistreerd om een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Griekse autoriteiten op 26 november 2018. Je diende er evenwel finaal geen verzoek in en reisde met jouw neef vanuit Griekenland op illegale wijze door naar Oostenrijk. Voor jouw neef was Duitsland de eindbestemming. Jij reisde door naar België. Op 30 juli 2019 diende je bij de Belgische autoriteiten een verzoek in om internationale bescherming.

In de tussentijd nam een derde partij, de Al Jubour stam, het initiatief om te bemiddelen. De uitkomst van de stammenbemiddeling was dat jouw familie en bedrag van 10.000.000 Iraakse Dinar zou overmaken aan M.'s familie. Daarnaast werd je vogelvrij verklaard door jouw familie en werd akkoord gegaan met het feit dat je kon worden vermoord bij terugkeer naar Irak.

Ter ondersteuning van jouw verzoek leg je volgende documenten neer: jouw originele Iraakse identiteitskaart, een USB-stick met daarop videofragmenten van de stammenbijeenkomst op 2 februari 2019, kopieën van foto's van de ouderlijke woonst in Jamaayat Khair Allah, een foto's van de beschadigingen door een geluidsgranaat die op jouw ouderlijke woning werd afgevuurd, een foto van de verwilderde tuin rond jouw ouderlijke woonst nadat jouw ouders deze zouden hebben verlaten en tenslotte foto's van de bewuste stammenbijeenkomst op 2 februari 2019. Tot slot legde je nog een kopie van de identiteitskaart van je vader neer alsook een schoolattest betreffende het schooljaar 2017-2018.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde 'protection officer', die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het CGVS te worden vastgesteld dat je de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig Art. 1 par. A lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. Je hebt immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van jou persoon een risico kan worden vermoed op een gegronde vrees voor vervolging, zijnde een persoonlijke vrees omwille van je nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat jouw verklaringen over hoe je M. hebt leren kennen, niet coherent zijn. Bij aanvang van het onderhoud verklaarde je immers dat je van klas 1 tot 6 in een gemengde klas, dus met jongens en meisjes samen, zou hebben gezeten. De 6de tot de 8ste klas van het middelbaar was, zo verklaarde je, niet meer gemengd (CGVS, p. 10). Nochtans stelde je voorop dat je M. leerde kennen tijdens deze lessen en dat jullie elkaar ook voornamelijk zagen tijdens deze lessen. Jullie zagen elkaar immers niet buiten de context van de school, zo stelde je voorop (CGVS, p. 17).

Je gevraagd deze tegenstrijdige verklaringen toe te lichten, pas je jouw verklaringen helemaal aan. Je repliceert immers dat je M. naar school moest begeleiden en dat je samen met M. privélessen thuis zou hebben gevolgd (CGVS, p. 17). Je stelde dat het volgen van privélessen waar jongens en meisjes samen aanwezig waren, een normale gang van zaken was. Dat je plots verklaart privélessen thuis te hebben gekregen is opmerkelijk. Wanneer er gevraagd werd uitleg te geven over het onderwijs dat je volgde, vermeldde je op geen enkel moment dat er privélessen thuis werden georganiseerd door een leerkracht, en al zeker niet dat deze dan gemengd waren (CGVS, p. 17). Wat verder vraagtekens oproept bij je verklaringen privélessen met M. thuis te hebben gevolgd is het feit dat uit je verklaringen blijkt dat M.'s vader blijkbaar niet zou hebben geweten waar zijn dochter privélessen volgde en met wie. Toen hij jou met M. op straat zou hebben aangesproken, zou hij je immers hebben gevraagd waar je woonde (CGVS, p. 16). Eveneens blijkt uit je verklaringen dat M.'s vader je niet zou kennen, nog zou hij weten dat je een soennitische achtergrond hebt. Dat M.'s vader omtrent al deze aspecten in het ongewisse zou zijn, toch in geval jullie samen privéles zouden hebben gevolgd, is niet logisch en kan niet worden geloofd (CGVS, p. 21). Deze constatering onderschrijven dan ook de twijfel over de geloofwaardigheid van je verklaring dat M. privélessen bij jouw thuis zou hebben gevolgd en dat jullie elkaar zo zouden hebben ontmoet.

In dit verband moet ook worden benadrukt dat het opmerkelijk mag worden genoemd dat de familie van M., die volgens jou een streng sjiitische achtergrond zou hebben, hun dochter privéles zouden laten volgen in de ouderlijke woonst van een soennitische jongeman (CGVS, p.19). Te meer gezien de vader van M. deel zou uitmaken van de extremistische Badr-beweging. Deze door jou geschetste situatie is dan ook niet consistent en overtuigend te noemen waardoor er vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de door jou vooropgestelde relatie met M..

Volledigheidshalve dient in dit verband ook nog te worden opgemerkt dat je bijzonder weinig over M. weet te vertellen. Je gevraagd wat over haar te vertellen, vraag je wat je moet vertellen. Je kan vervolgens niet meer kwijt dan dat ze van voetbal houdt en 2 paarden heeft (CGVS, p. 17). Gezien je aangaf toch gedurende 6 tot 8-tal maanden een relatie met haar te hebben gehad, dient te worden opgemerkt dat je bijzonder weinig over haar weet te vertellen. Deze constatering versterkt bovenstaande twijfels aangaande de relatie die je met M. zou hebben gehad.

Behalve dat je verklaringen over de omstandigheden waarin je M. leerde kennen dus niet overtuigen, zijn er ook vraagtekens te plaatsen bij de problemen die er zouden zijn ontstaan tussen jouw en M.'s familie.

Allereerst dient in dit verband te worden opgemerkt dat de aanleiding van de problemen tussen jouw familie en deze van M. niet kan overtuigen.

Zo moet er worden gewezen op het feit dat je bij de DVZ verklaarde dat je stiekem met M. zou zijn uitgegaan. M.'s vader zou jullie hebben betrappt en zo zou de erekwestie tot stand zijn gekomen (zie verklaringen DVZ). Tegenover het CGVS verklaarde u dat de problemen zouden zijn ontstaan toen u samen met M. in de ochtend, iets wat jullie vaker deden, naar school liep. M.'s vader zou jullie hebben gezien met alle gevolgen van dien (CGVS, p. 16). Jouw verklaringen over de essentie van je verzoek om internationale bescherming, zijn dan ook niet consistent waardoor er ernstige vraagtekens rijzen bij de geloofwaardigheid van de feiten.

Daarnaast dienen er vraagtekens te worden geplaatst bij de reactie van M.'s vader. Je verklaarde immers dat M. in jouw huis privéonderwijs volgde. In deze context is het dan ook zeer frappant dat het loutere feit dat M.'s vader u met M. op straat zou hebben gezien, waarbij jullie meer dan een meter afstand zouden hebben gehouden (CGVS, p. 20) er toe zou hebben geleid dat zijn eerbaarheid op een dusdanig manier zou zijn geschonden dat jouw dood, het enige middel zou zijn geweest om de familie eer te herstellen. Haar familie stond immers toe dat hun dochter verschillende keren per week in de nabijheid was van een soennitische jongeman. Ofschoon dit onder toezicht was van een leraar, getuigt dit in de Iraakse context van een zekere liberale instelling, waardoor de reactie van M.'s familie moeilijk kan worden gevolgd. Bijkomend dient hierbij te worden vermeld dat indien de familie van M. dusdanig bezorgd was om de eerbaarheid van hun dochter, het niet logisch is dat zij diezelfde dochter, zonder mannelijke begeleiding alleen naar school zouden hebben laten stappen. Je overtuigt dan ook niet van het feit M.'s vader dusdanige aanstoot zou hebben genomen aan het feit dat hij jullie samen naar school zou hebben zien lopen (CGVS, p. 20).

Tussen jouw verklaringen door, laat je uitschijnen dat de familie van M. mogelijks op de hoogte zou zijn gekomen van het feit dat je met M. het bed zou hebben gedeeld (CGVS, p. 18-20). Nochtans moeten er ook bij deze verklaring de nodige vraagtekens worden geplaatst. Zo mag het hoogst opmerkelijk worden genoemd dat een sjiitisch tienermeisje uit een volgens u streng sjiitische gezin, op klaarlichte dag een soennitische jongen in de ouderlijke woonst zou hebben uitgenodigd om er seks te hebben. Gezien de achtergrond van M. als ook gezien de omgangsnormen tussen jongens en meisjes in Irak waarvan je duidelijk kennis hebt, is het weinig waarschijnlijk dat jullie een dergelijk onvoorzichtig gedrag aan de dag zouden hebben gelegd. Gezien je op klaarlichte dag de woning van M. betrad en weer verliet, kon jouw bezoek aan M. onomwonden worden vastgesteld door buurtbewoners met alle mogelijke gevolgen van dien. Dat M. bovendien het risico zou hebben genomen om in haar eigen huis door familieleden te worden betrappt, is evenmin weinig overtuigend. Het feit dat je bovendien aangeeft niet op de hoogte te zijn van het feit of jullie vooropgestelde intieme relatie het onderwerp van bemiddeling was tussen uw en M.'s stam (CGVS, p. 21), is eveneens bevreemdend. Gezien seks voor het huwelijk niet aanvaardbaar is in de Iraakse context, kan worden verwacht dat mocht jouw familie hiervan op de hoogte zijn gekomen, zij jou hierover zouden hebben aangesproken gezien het een schending van een belangrijke erecode betreft. Dat je hieromtrent in onzekerheid zou verkeren is dan ook niet geloofwaardig en onderschrijft de stelling dat er weinig geloof kan worden gehecht aan jouw intieme relatie met M..

Er moet dan ook worden geconcludeerd dat de aanleiding van de problemen tussen uw familie en deze van M., zijnde het feit dat jullie samen werden gezien op straat, niet kan overtuigen als de oorzaak voor een dusdanig ernstige eerwraakkwestie. Hierbij dient te worden benadrukt dat u op het moment van de feiten slechts 14 jaar oud was. M. moet ongeveer dezelfde leeftijd zijn geweest gezien jullie samen les volgden. Andermaal dient ook te worden benadrukt dat jullie niet werden 'betrappt' in een compromitterende situatie. Je verklaarde in dit verband dat jullie even hallo zeiden, zij achter u liep met een meter er tussen op een dusdanig manier dat de aandacht van de mensen niet werd getrokken (CGVS, p. 20). Tot slot dient andermaal te worden aangestipt dat het feit dat M. privéles volgde bij uw thuis en zij alleen naar school mocht lopen, allerm minst erop wijst dat zij uit een conservatief religieus milieu stamde. Op basis van deze gegevens is het dan ook moeilijk voor te stellen dat deze gedraging dusdanig aanstootgevend zouden zijn geweest waardoor de familie van M. zich genoodzaakt zag om er een erekwestie van te maken en in het openbaar een boetekleed aan te trekken. Door er een erekwestie en er een conflict tussen stammen van te maken, ze weigerden immers iedere poging tot verzoening, zette M.'s familie, met name hun eigen falen als bewaker van de eer van de stam, in de

kijker. Uit jouw verklaringen blijkt immers dat een derde stam, al Jubour, moest tussenkomen om te bemiddelen. De bemiddeling zelf vond bovendien plaats in een grote tent in jullie wijk waar M.'s familie eveneens woonachtig was. Het is dan ook niet moeilijk om voor stellen dat de roddels die hierdoor zouden kunnen ontstaan met betrekking tot de ernst van de gedragingen van een geheel andere omvang zouden kunnen zijn, en zo de eer van de familie op vele ernstigere wijze schade zou hebben kunnen berokkenen. Deze gang van zaken is dan ook niet logisch te noemen.

Daarnaast dient te worden geconstateerd dat je weinig concreets weet te vertellen over de uitkomst van de vooropgestelde stammenbemiddeling. Je weet dat jouw familie 10.000.000 Iraakse Dinar zou hebben betaald om te mogen terugkeren naar de wijk en dat jij ook door jouw familie vogelvrij zou zijn verklaard; bij terugkeer naar Irak en naar de wijk zou je mogen worden vermoord. In dit verband is het opvallend dat je geen enkel nieuws hebt met betrekking tot M.. Nochtans maakt haar lot een belangrijk onderdeel uit van de stammenbemiddeling omdat het net haar gedraging is die 'rechtgezet' moest worden. Het is immers met name de vrouw die de drager is van de eer van de stam. Indien de uitkomst van tribale bemiddeling doding van de overtreder(s) is, zou dit in jouw geval neerkomen op doding van jou en M.. Dan mag toch wel worden aangenomen dat jouw familie hier van op de hoogte zou zijn geweest, gezien ze aanwezig waren bij de stambemiddeling. Dit blijkt in casu niet het geval te zijn daar niemand, ook niet jouw familie, informatie heeft over het lot van M. (CGVS, p. 19). Ofschoon je zelf niet aanwezig was bij de stammenbemiddeling, mag toch worden verwacht dat je familie hiervan op de hoogte zou zijn en dat zij ook jou hierover geïnformeerd zouden hebben. Te meer gezien je een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische autoriteiten omwille van deze erekwesitie. Dat dit niet het geval is doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door jou vooropgestelde stammenbemiddeling.

Eveneens opmerkelijk zijn jouw verklaringen met betrekking tot de klacht die werd ingediend bij de Iraakse autoriteiten. Je verklaarde in dit verband dat je vader na de aanval op jullie woning aangifte zou hebben gedaan bij de Iraakse autoriteiten. In verband met deze aangifte liet je op 14 oktober 2019 bij de Dienst Vreemdelingenzaken optekenen dat door de betogingen in Irak het onmogelijk was om het proces-verbaal (PV) te laten overkomen vanuit Irak (zie vragenlijst DVZ, punt 5). De klacht zou immers nog steeds bij de rechter in Bagdad liggen. Tegenover het CGVS verklaarde je evenwel dat je bij je vertrek uit Irak het originele PV bij had, doch dat dit document in Griekenland verloren zou zijn gegaan. Je zou jouw familie hebben gecontacteerd om een nieuw document op te sturen (CGVS, p. 21). Deze verklaringen zijn weinig consistent. Ook geef je bij DVZ een onduidelijke uitleg waarom je niet bij machte zou zijn geweest om een document voor te leggen. Zo verklaarde je dat je omwille van de betogingen geen contact met je ouders kon krijgen. De onrustige situatie in Irak maakte dat er sprake was van een slechte internetverbinding waardoor je dus je ouders niet om een nieuw document kon vragen. Deze uitleg is opmerkelijk gezien je reeds in juli 2019 het verzoek om internationale bescherming indiende en je dus ruimschoots de tijd hebt gehad om betreffend PV aan je ouders te vragen. Mocht vervolgens er zich een probleem van legalisaties en smeergeld hebben voorgedaan zoals je tijdens het onderhoud bij het CGVS suggereerde, dan is het frappant dat je dit niet al dusdanig vermeldde bij DVZ. Hoe het ook zij, tot op de dag van vandaag heeft het CGVS geen enkel begin van bewijs van PV in verband met de aanvallen op jouw ouderlijk huis.

Uit het bovenstaande constatering volgt dat je je vrees voor vervolging onvoldoende aannemelijk hebt gemaakt en bijgevolg wordt je de hoedanigheid van Vluchteling geweigerd. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals omschreven in Art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De neergelegde documenten zijn niet in staat een ander licht te werpen op deze conclusies. De door jouw neergelegde identiteitskaart alsook deze van je vader bevestigen jullie identiteit en nationaliteit de welke door het CGVS niet worden betwist. Op basis van het schoolattest van schooljaar 2017-2018 kan worden vastgesteld dat je betreffend schooljaar onderwijs hebt gevolgd. Ook dit wordt door het CGVS niet betwist. De USB- stick alsook de door u neergelegde foto's bevatten respectievelijk video's en afbeeldingen van de stammenbemiddeling zoals die zou hebben plaatsgevonden op 2 februari 2019, alsook foto's van jouw ouders voor de woning in Khair Allah en de beschadigingen aan de woning. Met betrekking tot de video's waarop beelden te zien zijn van mannen in een grote tent, dient te worden opgemerkt dat deze video's geen geluidsfragmenten bevatten waardoor niet kan worden achterhaald wat er wordt gezegd. Je verklaart dat het verboden zou zijn geweest om te filmen (CGVS, p. 14). Gezien er toch werd gefilmd, is er geen logische verklaring waarom deze video's geen geluidsfragmenten bevatten. Hoe het ook zij, uit betreffende beelden kan niet worden afgeleid dat dit een stammenbemiddeling betreft. Het kan evengoed een rouwplechtigheid of andere gelegenheid zijn, waarvoor deze typische tenten worden gebruikt. Zelfs al zou kunnen geconstateerd worden dat het wel

een treffen van stammen betreft, dan nog is er geen enkel bewijs dat jouw persoon hierin centraal zou staan. Met betrekking tot de foto's van de woning en de beschadigingen ten gevolge van brandbommen en geluidsgranaten, dient opgemerkt dat deze foto's niet kunnen worden gedateerd en dat uit deze beelden niet is op te maken of het effectief beschadigingen aan jouw ouderlijke huis betreffen. Evenmin kan uit betreffende foto's de context van de aanval worden afgeleid.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat op 20 november 2020 via uw voogd mevr. Dillen opmerkingen werden overgemaakt aan het CGVS met betrekking tot de notities van het persoonlijke onderhoud. Deze opmerkingen betreffen materiele vergissingen die geenszins een impact hebben op bovenstaande conclusies.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021** (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad. Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en

wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiiten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Sinds oktober 2019 vinden er in Bagdad stad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, zijn de demonstraties in mei 2020 opnieuw begonnen. De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.7 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 38.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad (CGVS, p.21). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

Verzoekschrift

2.1. Inzake de weigering van de vluchtelingenstatus stelt verzoeker:

"1. Vooreerst dient opgemerkt dat verweerster de afkomst van verzoeker niet in vraag stelt. Zij neemt met andere woorden zonder enig probleem aan dat verzoeker wel degelijk afkomstig is uit IRAK.

Dat hij geboren is op 4 september 2.004 en IRAK in 2.018 verlaten heeft, wordt ook voor waar aangenomen.

Dit houdt in dat vaststaat dat verzoeker BADGDAD in 2018, dus op 14-jarige leeftijd (!) verliet. Het was ook in die periode dat hij alleen (!) toekwam in BELGIË.

Verzoeker was op zichzelf aangewezen.

2. Verweerster kan als volgt antwoorden op de argumentatie van verweerster:

Verweerster stelt dat de verklaringen van A. over hoe hij M. heeft leren kennen niet coherent zouden zijn. Verweerster gaat er hierbij verkeerdelijk van uit dat de lessen bij verzoeker thuis gegeven werden.

Verzoeker verduidelijkt hierbij dat de lessen niet bij hem thuis gegeven werden, maar bij de leerkracht thuis.

In het verslag van het interview dat verzoeker had bij verweerster is te lezen: "die lessen werden door de leerkracht gegeven thuis" (p17). Het verweerster heeft dit foutief geïnterpreteerd als zouden de lessen doorgaan bij verzoeker thuis.

Verweerster argumenteert dat het ongeloofwaardig zou zijn dat een strenge sjjiitische familie hun dochter bij een soenniet thuis privéles laat volgen. Opnieuw, de lessen gingen door bij een leerkracht thuis, niet bij verzoeker thuis.

Verder is het een zeer gangbaar fenomeen in IRAK dat jongeren naast de lessen in hun officiële school ook nog les volgen bij een privéleraar thuis. Bijna iedereen doet dat. Zowel strenge als minder strenge families.

Verweerster argumenteert dat het raar zou zijn dat de vader van M. zo boos wordt omdat hij zijn dochter 'gewoon' met verzoeker op straat ziet wandelen terwijl hij wel toestaat dat ze bij verzoeker thuis les volgt. Nogmaals: De lessen gingen niet door bij verzoeker thuis maar bij de leerkracht.

Verweerster stelt dat verzoeker maar weinig kan vertellen over M. (enkel dat ze van voetbal houdt en paarden had). Verzoeker is formeel dat hij heeft geantwoord op de vragen en ook nog gezegd heeft dat ze samen tandheelkunde studeerden. Verzoeker vroeg nog wat hij nog meer over haar moest vertellen. Verweerster vroeg echter niet verder door.

Verweerster vindt het ongeloofwaardig dat een meisje uit een strenge familie een jongen thuis uitnodigt overdag. Verzoeker en M. waren jong en verliefd en stonden duidelijk niet stil bij de risico's die zij liepen door zo te handelen.

Verweerster stelt dat ze niet betrappt zijn in een compromitterende positie zodat het niet logisch lijkt dat de vader van M. zo zwaar tilt aan het feit dat verzoeker en M. samen over straat liepen. Verzoeker stelde al tijdens het interview dat hij niet weet wat M. nadien aan haar ouders verteld heeft.

Verweerster stelt dat verzoeker niet veel kan vertellen over wat er gezegd werd in het stammenoverleg en de uitkomst ervan. Verzoeker was er niet bij dus kan effectief enkel vertellen wat hij zelf van zijn ouders vernam.

Verzoeker heeft volgens verweerster een jaar de tijd gehad om het proces-verbaal op te vragen van de aangifte die zijn vader deed in IRAK tegen de familie van M. na het incident. Door COVTD 19 waren alle instanties een 7tal maanden gesloten. In de praktijk hadden ze dus zeker geen jaar om het bewuste document op te vragen. Door corruptie in IRAK is het bovendien niet gelukt om in de overige maanden aan de documenten te geraken. De diensten vragen enorm veel geld omdat ze weten dat de documenten nodig zijn in BELGIE.

De video's hebben geen geluid. Verzoeker weet niet hoe dat komt. Hij begrijpt dat dat raar kan overkomen, maar de video's werden opgenomen in februari 2019, niet met de bedoeling om ze te gebruiken tijdens een verzoek om internationale bescherming in BELGIE. Hetzelfde geldt voor de foto's die verzoeker bijbrengt. Op het moment dat de foto's genomen werden wist verzoeker niet dat hij ze later in de procedure zou kunnen gebruiken. Hij heeft er dus niet aan gedacht om op een of andere manier de datum duidelijk te maken.

Verweerster stelt dat video van de bijeenkomst in de rouwtent een bijeenkomst zou kunnen zijn van eender wat. Dit klopt niet aangezien veel van zijn familieleden op de video te zien zijn. Waarom zouden ze allemaal daar zijn, als het niet was om over verzoeker te praten?

3. Verzoeker is dan ook terecht bang voor wat hem te wachten staat bij een eventuele terugkeer naar IRAK."

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker:

"Verzoeker verwijst naar hetgeen hij hierboven heeft uiteengezet.

De beslissing van verweerster schendt in ieder geval artikel 38/4 van de Vreemdelingenwet wanneer zij stelt dat de regio van waarvan de aanvrager oorspronkelijk afkomstig is, zijnde BAGDAD zou stabiel en veilig zijn.

Er zijn meerdere bronnen die aangeven dat er bijna dagelijks grote incidenten plaatsvinden in de BAGDAD-regio.

Heel regelmatig komen er een of meer mensen om het leven. Meer dan regelmatig komen er gewone burgers om het leven bij deze incidenten.

Verzoeker verwijst naar het EASO-rapport: [citering landeninformatie]

De situatie in IRAK blijft uiterst volatiel en zal waarschijnlijk bijzonder snel veranderen.

Er zijn dan ook ernstige redenen om aan te nemen dat, indien verzoeker dient terug te keren, hij een reëel risico loopt om ernstige schade te lijden.

Daarom moet hij op zijn minst de status van subsidiaire bescherming krijgen."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker voert aan dat verweerder verkeerdelijk heeft begrepen dat de privélessen die verzoeker volgde bij hem thuis werden gegeven; verzoeker stelt dat uit het gehoorverslag blijkt dat de lessen 'thuis, bij de leerkracht' werden gegeven.

Verzoekers opmerking inzake de interpretatie door verweerder blijkt uit de lezing van het gehoorverslag (p. 17) terecht te zijn. Bijgevolg wordt voor de beoordeling van het feitenrelaas aangenomen dat verzoeker samen met M. privélessen volgde in het huis van de leerkracht.

5. Verzoeker verklaart dat hij problemen heeft met de vader van M., het meisje op wie hij verliefd was en met wie hij samen privélessen volgde in het huis van de leerkracht. Verzoekers familie werd bedreigd door de familie van M., hetgeen resulteerde in bedreigingen door de familie van M. middels onder meer geluidsgranaten en een brandbom. Verzoekers familie verliet de woning, deed aangifte bij de politie maar het conflict diende via stammenbemiddeling te worden opgelost.

Aan verzoekers relaas inzake de verregaande bedreigingen ingevolge zijn voorgehouden relatie met M. kan op basis van de stukken in het dossier echter omwille van de volgende redenen geen geloof gehecht worden:

- uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij samen met M. privélessen volgde die thuis bij de leerkracht werden gegeven. Deze privélessen van de leerkracht werden bijgevolg gegeven voor een gemengd publiek van jongens en meisjes (gehoor CGVS, p. 17: *"Ze is van mijn leeftijd. Wij volgden dezelfde lessen. Die lessen waren gemengd we hebben elkaar toen leren kennen. We hebben toen met elkaar gepraat en grapjes gemaakt en adressen op social media gekregen. [...] En waar zagen jullie elkaar voornamelijk? Meestal tijdens de lessen en in de ochtend als wij onderweg naar school waren. Wij zagen elkaar vier of vijf keer per week. Zagen jullie elkaar ook buiten de context van school? Nee, nee. [...] En dat mocht wel thuis wel gemengd zijn tussen jongens en meisjes? Ja, het is normaal. Dus, het waren gewoon privélessen en de leerkracht was altijd aanwezig"*).

- uit voorstaande geciteerde verklaringen van verzoeker blijkt dat de vader van M. ervan op de hoogte was dat zijn dochter privélessen volgde die gegeven werden voor een gemengd publiek; het is volgens verzoeker immer *"normaal"* dat er op dergelijke wijze privélessen worden gegeven.

- verzoeker legt inconsistente verklaringen af over het moment van 'betrapping' dat aanleiding zou hebben gegeven tot de woeste reactie van M.'s vader: bij de DVZ verklaarde verzoeker dat hij in het geheim uitging met M. en door haar vader werd betrapt (verklaringen DVZ) terwijl hij bij verweerder

verklaarde dat de problemen ontstonden toen hij samen met M. in de ochtend, iets wat ze overigens vaker deden (gehoor CGVS, p.16-17), naar school liep en door M.'s vader werden gezien.

- de aangevoerde reactie van M.'s vader is ingevolge de geschetste context waarbij zijn dochter op regelmatige basis gemengde privélessen volgde niet aannemelijk: (i) het loutere feit dat M.'s vader verzoeker met M. op straat zou hebben gezien, waarbij ze dan nog meer dan een meter afstand zouden hebben gehouden en dit over een korte wandelafstand (CGVS, p. 20), kan niet aangenomen worden als een schending van de eerbaarheid die zou leiden dat verzoekers dood de enige wijze is om de 'geschonden' familie-eer te herstellen, (ii) indien de familie van M. daadwerkelijk dusdanig inzake met M.'s eer is het niet logisch ze dat M. zonder mannelijke begeleiding alleen naar school zouden hebben laten stappen, zeker aangezien het een korte afstand bleek te zijn.

- verzoeker en M. volgden samen les en waren op het ogenblik van de feiten dus van ongeveer dezelfde leeftijd. Het blijkt ook dat verzoeker en M. niet werden 'betrapt' in een compromitterende situatie: ze wandelden met een meter afstand over straat hetgeen evenmin negatieve publieksaandacht kan hebben veroorzaakt. Het is niet aannemelijk dat dit gedrag dermate aanstootgevend was opdat M.'s familie hieromtrent een erekwestie van maakte en een stammenconflict veroorzaakte (met bemiddeling van een derde stam) dat daarop leidde tot bemiddeling in een grote tent in de wijk van verzoekers en M.'s familie.

- verzoeker heeft geen nieuws over M. en ook zijn familie heeft over haar geen nieuws (gehoor CGVS, p. 19). Verzoekers verklaring dat hij zijn familie in gevaar zou brengen als hij inspanningen zou doen om te achterhalen wat er met haar gebeurd zou kunnen zijn (*ibid.*) is niet geloofwaardig aangezien net het relaas inzake M. de grondslag vormt van zijn verzoek om internationale bescherming.

- het is niet aannemelijk dat verzoeker tot heden geen begin van bewijs kan bijbrengen van het proces-verbaal inzake de klacht van verzoekers vader bij de politie. Dit geldt des te meer omdat (i) verzoeker bij verweerder verklaarde dat hij bij zijn vertrek uit Irak het originele PV bij had, maar dat hij dit document in Griekenland verloor, (ii) verzoekers broer I. advocaat is en derhalve ook in de mogelijkheid is om aan verzoeker dit PV te bezorgen. De omstandigheden in acht genomen waarin verzoeker zijn land verliet (eigen paspoort via luchthaven Bagdad) en dat zijn relaas onder meer is gebaseerd op het gebrek aan bescherming bij de politie (er moest immers via de stammen bemiddeld worden) is het niet aannemelijk dat hij van deze klacht zelfs geen kopie kan voorleggen.

- het wordt niet betwist dat de video's waarop beelden te zien zijn van mannen in een grote tent geen geluidsfragmenten bevatten zodat het onderwerp van de bijeenkomst hoegenaamd niet kan blijken. De foto's van de woning en de beschadigingen ten gevolge van een brandbom en geluidsgranaten zijn ook niet dienstig omdat deze foto's niet zijn gedateerd en het evenmin duidelijk is of dit daadwerkelijk verzoekers ouderlijk huis betreft. Evenmin kan uit betreffende foto's de context van de aanval worden afgeleid.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde (ongeloofwaardige) elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. In de mate dat verzoeker verwijst naar het EASO-rapport blijkt immers dat ook verweerder bij zijn beoordeling het "EASO Country of Origin Report

Iraq: Security situation van oktober 2020" heeft betrokken terwijl uit het door verzoeker geciteerde EASO-rapport slechts feiten gemeld worden tot en met 2018.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig december tweeduizend eenentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS